

הוא (תורה) נהיר, ואפיק מיניה חד חוטא דימינא
 דקודשא בריך הוא, ואחיד לסיחרא. ובתהוא זימנא
 כתוב, השיב אהור ימינו.

והירח, דכתיב (ישעיה א כא) צדק ילין בה. והככבים,
 מלאכי השרת, שהיו באים בה וידועים
 אצלה, ובטלו מקיומיהו, ואלין איקרונ מלאכי
 שלום. ושבו העבים אחר הגשם, דכתיב (שם לג
 ט) מלאכי שלום מר ובפיון.

ביום שיזעו שמרי הבית, אליו תלת בתי דינין,
 דהו אולפי תורה בלשבת הגזית. והתענותו
 אנשי החיל, אלו סנהדרי גדולה וסנהדרי קטנה.
 ובטלו הטחנות, אלו כהנים ולוים, וכלהו משמרות
 דהו קוימי בירושלים.

לשון הקודש

הגשם, שכתוב (שם לב) מלאכי שלום מר
 ובפיון.

ביום שיזעו שמרי הבית (קהלת יב) – אלו
 שלשה בתי דין שהיו מלמדים תורה
 בלשבת הגזית. והתענותו אנשי החיל –
 אלו סנהדרי גדולה וסנהדרי קטנה.
 ובטלו הטחנות – אלו כהנים ולוים, וכל
 המשמרות שהיו עומדות בירושלים.

מסוף העולם ועד סוף העולם, ונגנו.
 והקדוש ברוך הוא (תהי) מאיר, ומוציא
 ממנו חוט אחד של ימינו של הקדוש
 ברוך הוא, ואוחז בלבנה. ובאותו הזמן
 כתוב (איכה ב) השיב אהור ימינו.

והירח – שכתוב (ישעיה א) צדק ילין בה.
 והכוכבים – מלאכי השרת, שהיו באים
 בה וידועים אצלה, ובטלו מקיומם, ואלה
 נקראים מלאכי שלום. ושבו העבים אחר

וְחָשְׁבוּ הָרְאוֹת בְּאַרְבוֹת, אֲלֵינּוּ נְבִיאִים וְצוֹפִים,
 דִּהְיוּ חֲמָאן בְּנְבוּאָה וּבְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְסָגְרוּ
 דְּלָתַיִם בְּשׁוּק, דְּבִנְי נָשָׂא צְוּחִין, וְלִית מֵאן דִּיתִיב
 עַל־יְהוּ, דִּהָא כָּל תַּרְעִין נִנְעֵלוּ, מִן יוֹמָא דִּאֲתַחְרַב
 בֵּי מִקְדָּשָׁא, וּבְטִילַת עֲבִידַת בֵּית אֱלֹהֵנָא.

בְּשַׁפֵּל קוֹל הַפְּחָנָה, אֲלֵינּוּ אֵינוֹן כּוֹתְשֵׁי קְטוֹרֶת,
 דִּהְיוּ יַהֲבֵי קָלָא בְּכָל יוֹמָא, בְּכַתִּישׁוּ
 דִּילֵיהּ. דְּבַר אַחַר קוֹל הַפְּחָנָה, קָלָא דִּשְׂכִינְתָּא,
 צְוּחָא בְּכָל יוֹמָא, (ירמיה ג כב) שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹכְבִים, וְלִית
 מֵאן דִּישְׁנָה בַּהּ.

וַיִּשְׁחוּ כָּל בָּנוֹת הַשִּׁיר, אֲלֵינּוּ אֵינוֹן דְּסִלְקִין
 בְּרוֹכְנָא בְּכָל יוֹמָא, וּמְנַגְנֵי נִיגוּנָא דְשִׁיר.
 כָּל, לְאַסְנָאָה מִלְּאֲבֵי עֵילָאָה לְעֵילָא, דִּהְיוּ מִתְחַלְקֵי
 מִשְׁמְרוֹת לְעֵילָא, לְקַבֵּל אֵינוֹן מִשְׁמְרוֹת לְתַתָּא.

לשון הקודש

יום בכתישה שלה. דבר אחר, קול
 הפחנה - קול השכינה, שצווחת בכל
 יום שובו בנים שוכבים, ואין מי שישגיח
 עליה.

וישחו כל בנות השיר - אלו אותם
 שעולים לדוכן בכל יום, ומנגנים נגון של
 שיר. כל - לרבות מלאכי עליון למעלה,
 שהיו מתחלקים משמרות למעלה -
 בנגד אותם המשמרות למטה. שחו

וְחָשְׁבוּ הָרְאוֹת בְּאַרְבוֹת - אלו נביאים
 וצופים, שהיו רואים בנבואה וברוח
 הקדש. (sw) וסגרו דלתים בשוק - שפני
 אדם צוחים, ואין מי שמשויב להם,
 שהרי כל השערים ננעלו מיום שנחרב
 בית המקדש, ובטלה עבודת בית
 אלהינו.

בשפל קול הפחנה (sw) - אלה אותם
 כותשי הקטרת, שהיו נותנים קול בכל

שָׁחוּ, אֲלֵיֶן דְּלַתְתָּא. כְּבִיכּוּל, אַף אֲלֵיֶן דְּלַעִילָא
שָׁחוּ. גַּם מִגְבוּהַ יִירָאוּ. וְאַף עַל גַּב דְּמִגְבוּהַ הוּוּ
נִנְסָא, הוּוּ דִּתְלִין.

שָׁחוּ אֵינּוּן בְּנוֹת שִׁיר, בְּגִין דְּהָא שְׁמוֹנִים אֶלְפָּ
לְוָיִים, הוּוּ יְדִיהוֹן מְהִדְקֵן לְאַחֲזָרָא. כִּד מְטוּ
לְנִהְרוֹת בְּכָל, כְּנִזְרִיהוֹן הוּוּ תְלִין עַל אֵילָנִין דְּתַמָּן.
הוּוּ שְׁאֲלִין לֹזֵן לְנִנְסָא. וְאַמְרִי, (תהלים קלז ד) אֵיךְ נָשִׁיר
אֶת שִׁיר ה' עַל אֲדַמַּת נֶכֶר. נָשְׁכוּ בְּשִׁנְיָהוֹן בּוֹהֲנֵי
יְדִיהוֹן וְכָרְתוּ לֹזֵן, וְלֹא יָכִילוּ לְנִנְסָא, וְקָטְלוּ לֹזֵן.

וְחַתְּחַתִּים בְּדַרְדָּר, דְּהָא הוּוּ אֲזֵלִין בְּרִיתֵין עַל
צְוֹאֲרִיהוֹן, וּמִהֲדוּקָא דִּהְוָה תְּקִיף, הוּוּ
נָפְלוּ אֶצְבְּעוֹתֵיהוּ בְּאֲזָרְחָא. (דף קיג ע"א) וְיִרְמְיָה הָוָה
לְקִיט לֹזֵן בְּטְלִיתִיהּ, וְנָשִׁיק לֹזֵן, וּבְכִי עֲלִיָּיהוּ. וְהָוָה
אָמַר לְהוּ, בְּנִי, וְלֹא אֲמַרִית לְכוּ, (ירמיה יג טז) תִּנּוּ לְה'

לשון הקודש

לפא) אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר ה' עַל אֲדַמַּת
נֶכֶר? נָשְׁכוּ בְּשִׁנְיָהֶם כְּהֵנִי יְדִיהֶם וְכָרְתוּ
אוֹתָם, וְלֹא יָכִילוּ לְנִנְסָא, וְהָרְגוּ אוֹתָם.

וְחַתְּחַתִּים בְּדַרְדָּר – שְׁהָרֵי הָיוּ הוֹלְכִים
בְּרִיתִים עַל צְוֹאֲרֵיהֶם, וּמִהֲדוּקָא שְׁהָרֵי
חֹק, הָיוּ נוֹפְלִים אֶצְבְּעוֹתֵיהֶם בְּדַרְדָּר,
וְיִרְמְיָה הָוָה מְלַקְטֵם בְּטְלִיתוֹ, וְנוֹשֵׁק
אוֹתָם, וּבֹכֵה עֲלֵיהֶם. וְהָוָה אוֹמֵר לְהֶם:

אוֹתָם שְׁלֹמְטָה – כְּבִיכּוּל אַף אֲלוּ
שְׁלֹמְעָה שָׁחוּ. גַּם מִגְבוּהַ יִירָאוּ. וְאַף עַל
גַּב שְׁמִגְבוּהַ הֵם נִנְסִים, הָיוּ פּוֹחְדִים.

שָׁחוּ אוֹתָם בְּנוֹת הַשִּׁיר, מִשּׁוֹם שְׁהָרֵי
שְׁמוֹנִים אֶלְפָּ לְוָיִים הָיוּ יְדִיהֶם מְהִדְקִים
לְאַחֲזָר. כְּשִׁהְגִיעוּ לְנִהְרוֹת בְּכָל,
כְּנִזְרִיהוֹן הָיוּ תְלוּיִים עַל הָאֵילָנוֹת שָׁם,
הָיוּ מְבַקְשִׁים מֵהֶם לְנִנְסָא, וְאַמְרִים (תהלים

אֶלְהִיכֶם כְּבוֹד כְּבוֹד בְּטָרָם יַחְשִׁיד וְגו'. וְעַל דָּא
 כְּתִיב, (שם ט ט) עַל הַהָרִים אִשָּׁא כְּכִי וְנָהִי וְעַל נְאוֹת
 מִדְבַּר קִינָה.

וַיִּנְאֵץ הַשָּׂקֵד, מִן יוֹמָא דְנִצְיִן אֵילָנָא דָא
 לְבַלְבִּין, עַד יוֹמָא דְעֵבִיד אֵיפָה, חַד
 וְעֵשְׂרִים יוֹמָא נִנְהוּ. כְּךָ מִשְׁבְּעָה עֶשֶׂר בְּתַמּוּז עַד
 תְּשַׁעָה בְּאָב, עֵשְׂרִים וְאַחַד יוֹם בִּינְיָיְהוּ. הֲדָא הוּא
 דְכְתִיב, (שם א יא) מִקַּל שָׂקֵד אֲנִי רוֹאֶה.

וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגֹב, דְּאֵתִיב מְטוּלָא עַל כְּתַפּוּי
 דְזִרְעָא דְדוֹד. וְתַפְר הָאֲבִינָה, דְּאֵתִבְטַל
 עֲבִידַת בֵּית אֱלֹהֵנָא. כִּי הוֹלֵךְ הָאָדָם לְבֵית עוֹלָמוֹ,
 דָּא הוּא כְּבוֹד, דְּאֵסְתַּלַּק לְעֵילָא. וּבְנֵי נְשָׂא צוֹחִין,
 וְלִית מֵאן דִּישְׁנָה בְּהוּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְאַחַד יוֹם בִּינְיָהֶם. זֶהוּ שְׁפָתוֹב (ירמיה א)
 מִקַּל שָׂקֵד אֲנִי רוֹאֶה.

וַיִּסְתַּבֵּל הַחֲגֹב (קהלת יב) – שְׁנַתֵּן מִשָּׂא עַל
 כְּתַפֵּי זֶרַע דוֹד. וְתַפְר הָאֲבִינָה –
 שְׁהַתִּבְטַלָּה עֲבוֹדַת בֵּית אֱלֹהֵינוּ. כִּי הוֹלֵךְ
 הָאָדָם אֶל בֵּית עוֹלָמוֹ – זֶהוּ הַכְּבוֹד
 שְׁהַסְתַּלַּק לְמַעְלָה, וּבְנֵי אָדָם צוֹחִים,
 וְאִין מִי שְׁמִשְׁנִית בְּהֶם.

כְּכִי וְנָהִי וְעַל נְאוֹת זֶה
 אֶלְהִיכֶם כְּבוֹד בְּטָרָם יַחְשִׁיד וְגו'?! וְעַל זֶה
 כְּתוּב (שם ט) עַל הַהָרִים אִשָּׁא כְּכִי וְנָהִי וְעַל
 נְאוֹת מִדְבַּר קִינָה.

וַיִּנְאֵץ הַשָּׂקֵד (קהלת יב) – מִיּוֹם שְׁמַנְצָנִין
 הָאֵילָן הַזֶּה לְבַלּוּבִים עַד הַיּוֹם שְׁעוֹשָׂה
 פְּרִי, הֵם עֵשְׂרִים וְאַחַד יוֹם. כְּךָ מִשְׁבְּעָה
 עֶשֶׂר תַּמּוּז עַד תְּשַׁעָה בְּאָב – עֵשְׂרִים

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף, אֶתֶר דְּכַהֲנָא
מִקְטִיר קְטוֹרֶת עַל מִדְבַּחַת דְּלִנְאוּ. וְתָרַץ
גִּלְת הַזָּהָב, דָּא הוּא בֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים, דְּתַמָּן
כְּרוּבִים דְּדָהָב. וְתִשָּׁבֵר כַּד עַל הַמְּבוּעַ, דָּא מַלְכוּת
בֵּית דָּוִד דְּאִיתְּבַר.

וַיֵּשֶׁב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה, יִתְחַרֵּב בֵּי
מִקְדָּשָׁא, וַיְהִי כְּעֶפְרָא. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל
הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה, דָּא שְׂכִינְתָּא, וְאַסְתַּלְקוּתָּא
דְּרוּחַ נְבוּאָה מִן עֲלָמָא.

רַבִּי יוֹדָא פָּתַח, בַּיּוֹם שִׁיזְעוּ שְׂמֵרֵי תְּבִיטָא, אֲלֵיךְ
תִּנְאִים וְאַמּוֹרָאִים, דִּהְיוּ נְטִירֵי עֲמָא דְאַרְעָא
דְּיִשְׂרָאֵל, וְאַזְדַּעְזְעוּן מְדוּכְתִּיחוּ.

וְהַתְּעוּתוֹ אֲנָשֵׁי הַחִיל, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (בראשית מז)
(ו) וַיֵּשׂ בָּם אֲנָשֵׁי חִיל. חוּבָא דְבִנְיָ

לשון הקודש

אל האלהים אשר נתנה - זו השכינה,
והסתלקות של רוח הנבואה מן העולם.
רבי יודאי פתח, (שם יב) ביום שיזעו שמרי
הבית - אלו תנאים ואמוראים, שהיו
שומרים העם של ארץ ישראל, והודיעו
ממקומם.

והתעוּתוֹ אֲנָשֵׁי הַחִיל, כמו שנגאמר
(בראשית מז) וַיֵּשׂ בָּם אֲנָשֵׁי חִיל. החטא של

עַד אֲשֶׁר לֹא יִרְתַּק חֶבֶל הַכֶּסֶף (שם) -
המקום שהכהן היה מקטיר קטורת על
המזבח הפנימי. ותָרַץ גִּלְת הַזָּהָב - והוּ
בית קדש הקדושים, ששם הכרובים של
הזָהָב. וְתִשָּׁבֵר כַּד עַל הַמְּבוּעַ - זו מלכות
בית דָּוִד שְׁנִשְׁבְּרָה.

וַיֵּשֶׁב הָעֶפְרַיִם עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה - יְחַרֵּב
בית המקדש, וַיְהִי כְּעֶפְרָא. וְהָרוּחַ תָּשׁוּב

יַעֲקֹב, דִּהְיוּ אַנְשֵׁי חֵיל, וְסִבְלֵי עֲוֹת דִּינָא, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר, (איוב ח ג) הָאֵל יַעֲוֶת מִשְׁפָּט. קִבְּלוּ עֲוֹת
 דִּינָא. אֵינּוֹן אַנְשֵׁי חֵיל. דְּכָךְ אֲזַרְחֵי דִּנְחָשׁ, לְבַתֵּר
 דְּקָטִיל לְבַר נָשׁ, אַחֲרֵי וְנָשִׂיד לִיה נָשִׂיבוּ בְּלֹא
 רַחֲמִין, דָּא אִיהוּ עֲוֹת דִּינָא.

שְׁלַחוּ לְהוּ בְּנֵי אֶרְעָא קְדִישָׁא, יָאוֹת דְּאֵתוֹן אִית
 לְכוּן לְמַכְבֵּי, כְּמֵאן דְּכְבִּי מִרְחִיק. דִּהָא
 אֲבָלֹא וּבְכִיָּה וּמִסְפָּדָא בְּנֵהֵי וּמְרִירוּ לָא מָטָא לְכוּ.
 דִּהָא רַחֲצֵתִין רַגְלֵיכוֹן, וְלֹא בְּעִיתוּ לְטַנְפָּא לִזְוֹן
 כְּמִלְקַדְמִין. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (שה"ש ח ג) רַחֲצֵתִי אֵת
 רַגְלֵי אִיכָכָה אֲטַנְפֵם.

אַבְלֹא אֵנּוֹן דְּשַׁכְּנִין בֵּין גְּדָרֵי נְחָשׁ, וְכַמִּין לִזְוֹן בְּכָל
 יוֹמָא, קָטִיל, וְנָשִׂיד, וְאֵנּוֹן חַמִּינָן בְּעֵינֵינוּ
 עֲוֹת הַדִּין דְּאֵתְעִבִיד בִּינָא, בְּאֵינּוֹן אַנְשֵׁי חֵיל, דִּי

לשון הקודש

מִרְחֹק, שְׁהָרֵי אֲבָל וּבְכִיָּה וּמִסְפָּד בְּנֵהֵי
 וּמְרִירוֹת לֹא מְגִיעַ לְכֶם, שְׁהָרֵי רַחֲצֵתֶם
 רַגְלֵיכֶם, וְלֹא רְצִיתֶם לְטַנֵּף אוֹתֶם כְּמוֹ
 מִקְדָּם, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (שיר ח) רַחֲצֵתִי אֵת
 רַגְלֵי אִיכָכָה אֲטַנְפֵם.

אַבְלֹא אֵנּוֹן שְׁשׁוֹכְנִים בֵּין גְּדָרֵי הַנְּחָשׁ,
 וְאוֹרֵב לָנוּ בְּכָל יוֹם, הוֹרֵג וְנוֹשֵׂד, וְאֵנּוֹן
 רוֹאִים בְּעֵינֵינוּ עֲוֹת הַדִּין שֶׁנַּעֲשָׂה בִּינָנוּ,

בְּנֵי יַעֲקֹב, שֶׁהָיוּ אַנְשֵׁי חֵיל וְסוֹבְלִים עֲוֹת
 הַדִּין, כְּמוֹ שֶׁאָמַר (איוב ח) הָאֵל יַעֲוֶת
 מִשְׁפָּט. קִבְּלוּ עֲוֹת הַדִּין אוֹתֶם אַנְשֵׁי
 חֵיל. שֶׁכָּךְ דְּרַכֵּי הַנְּחָשׁ – אַחַר שֶׁהוֹרֵג
 אֵת הָאָדָם, חוֹזֵר וְנוֹשֵׂד אוֹתוֹ נָשִׂיבָה בְּלֵי
 רַחֲמִים. זֶהוּ עֲוֹת הַדִּין.

שְׁלַחוּ לָהֶם בְּנֵי הָאֶרֶץ הַקְּדוֹשָׁה: נָא
 שְׁאֲתֶם יֵשׁ לְכֶם לְבָבוֹת כְּמִי שֶׁבֹכָה

בְּיוֹמֵיהוֹן שְׁתִּיק, וְלֹא בָּעָא דִּינָא. דְּדָחִיל מִיַּיְהוּ
 דְּחִילוֹ סָגִי, וְלֹא יָכִיל לְקַיְמָא קַמֵּיהוּ. וּכְיוֹן דְּעָבְרוּ
 לְהָהוּא עַלְמָא (נ"א דאתי) בְּתִיבְתָא, קַיְמָא נָחַשׁ נָחַשׁ קַמֵּי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְתַבַּע דִּינָא.

וְדִיִּיק קָרָא דְכְּתִיב, (שמות כא טז) וְגוֹנֵב אִישׁ וּמָכְרוּ
 וְנִמְצָא בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמָת. אָמַר קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְנַחֵשׁ, יוֹסֵף לֹא הָיָה אִישׁ. וְנִמְצָא בְּיָדוֹ
 וְגו', הָא בְּיַדֵּיהוֹן לֹא אֲשַׁתַּפַּח. אֲהַדְר וְקָאֲמַר, (דברים
 כד ז) כִּי יִמְצָא אִישׁ גּוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחֵיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְהִתְעַמַּר בּוֹ וּמָכְרוּ וּמָת הַגָּנֵב הַהוּא.

תַּמְנֵי מָאָה שָׁנִין הָיָה קַיְמָא הַהוּא נָחַשׁ וְתַבַּע
 דִּינָא. וְאֲנִן תַּנִּינֵן, מֵאֵן דְּאֲתַחֲיִב בְּתַרֵּי
 דִּינִין, אֲתַדֵּן בְּחִמְיָא. וְוִי מֵאֵן דְּקַבִּיל עוֹנְשָׁא עַל
 חוּבוֹי, דְּהָא מִיתָה מִכְּפָרָה עַל חוּבִין, וְאֲהַדְר לְקַבִּיל

לשון הקודש

איש. וְנִמְצָא בְּיָדוֹ וְגו', הָרִי בִּידֵיהֶם לֹא
 נִמְצָא. חֲזַר וְאָמַר, (דברים כד) כִּי יִמְצָא אִישׁ
 גּוֹנֵב נֶפֶשׁ מֵאֲחֵיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמַּר
 בּוֹ וּמָכְרוּ וּמָת הַגָּנֵב הַהוּא.

שְׂמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנִים הָיָה עוֹמֵד אוֹתוֹ
 הַנָּחַשׁ וּמִבְּקַשׁ דִּין. וְאֲנִי שְׁנִינֵנּוּ, מִי
 שְׁנַתְחִיב בְּשָׁנֵי דִינִים – גְּדוֹן בְּחִמְיָא.
 אוֹי לְמִי שְׁקַבֵּל עֲנֵשׁ עַל חֲטָאוֹ, שְׁתַּרֵּי

בְּאוֹתָם אֲנָשֵׁי חֵיל, שְׂבִימֵיהֶם שׁוֹתֵק, וְלֹא
 רוּצָה דִין, שְׁפוּחַד מֵהֶם פַּחַד גְּדוֹל, וְלֹא
 יָכוֹל לַעֲמֹד לְפָנֵיהֶם. וּכְיוֹן שְׁעָבְרוּ לְאוֹתוֹ
 הָעוֹלָם (הבא) בְּתִשׁוּבָה, עוֹמֵד הַנָּחַשׁ לְפָנֵי
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְתוֹבַע דִין.

וְדִיִּיק הַכְּתוּב, שְׂבִימֵיהֶם (שמות כא) וְגוֹנֵב אִישׁ
 וּמָכְרוּ וְנִמְצָא בְּיָדוֹ מוֹת יוֹמָת. אָמַר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְנַחֵשׁ: יוֹסֵף לֹא הָיָה

עוֹנֵשָׁא אוֹחְרָא, וְוִי דִי הִתְעוֹתוֹ אַנְשֵׁי הַחֵיל, וְסַמָּא ל
וְנַחֲשׁ קַיְמֹו לְתַבְעָא דִינָא.

עַל דָּא יָאוֹת לָן לְמַכְבֵּי וְלְמַסְפַּד, דְּקַרְתָּא קַדִּישָׁא
אַשְׁתְּאַרַת בְּדַד מִכָּל טַבִּין דְּהוּוּ בָהּ. בְּתַהִיא
שְׁעָתָא נְחַת סַמָּא ל' וּבְלִבְל עֲלָמָא, וְאַעִיל רוּחָא דָּא
בְּמַעוּי דְּהַהוּא רְשָׁע מְלָפָא דְרוּמִי, וְתַבַּע דִינָא
מִתְקִיפִי עֲלָמָא. וְוִי לְדָא, וְוִי לְעֲלָמָא, עוֹת דִינָא
לָא אַשְׁתַּבַּח מִן יוֹמָא דְאַתְבְּרִי עֲלָמָא, בְּדָא.

אִיכָה בְּנִיךְ עַמּוּדִים דְּעֲלָמָא, קַיְמִין סְמִכִין,
דְּעֲלָמָא קַיְמָא עֲלִיהוֹן, וְאַנָּא (ואנת)
מִתְעַפְרָא עֲלִיהוֹן בְּכָל יוֹמָא. הֵיךְ הִתְעוֹתוֹ עַל יְדוּי
דְּנַחֲשׁ, הֵיךְ הִתְעוֹתוֹ רוּחִין קַדִּישִׁין, לְאַתְלַבְּשָׁא
בְּלְבוּשִׁין נְכַרְאִין אַחֲרִינִין, לְמִידֹן לֹון בְּקַלְנָא סִינִי, וְוִי
לְדָא, וְוִי לְעוֹתָא דָּא.

לשון הקודש

עוֹת הַדִּין לֹא נִמְצָא מִיּוֹם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם
בָּהּ.

אִיכָה בְּנִיךְ הָעַמּוּדִים שֶׁל הָעוֹלָם,
עַמּוּדִים תּוֹמְכִים, שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד עֲלֵיהֶם,
וְאַנִּי (את) מִתְעַפֵּר בָּהֶם בְּכָל יוֹם? אֵיךְ
הִתְעוֹתוֹ עַל יְדֵי הַנַּחֲשׁ? אֵיךְ הִתְעוֹתוֹ
רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת לְהַתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁים
נְכַרְיִים אַחֲרֵים לְדוֹן אוֹתָם בְּקַלּוֹן רַב? וְוִי
לְזַהּ וְוִי לְעוֹת הַזֶּה!

הַמִּיתָה מִכְּפַרְתָּ עַל הַחַטָּאִים, וְחֹזֵר
לְקַבֵּל עֲנֵשׁ אַחֵר. אוּי שֶׁהִתְעוֹתוֹ אַנְשֵׁי
הַחֵיל, וְסַמָּא ל' וְנַחֲשׁ עָמְדוּ לְתַבַּע הַדִּין.
עַל זֶה נָאָה לָנוּ לְבָבוֹת וְלַסְפַּד, שֶׁהַקְרִיָּה
הַקְדוּשָׁה נִשְׁאַרָה בְּדַד מִכָּל הַטּוֹבוֹת
שֶׁהָיוּ בָהּ. בְּאוֹתָהּ הִשְׁעָה יְרַד סַמָּא ל'
וּבְלִבְל אֵת הָעוֹלָם, וְהַכְנִים הָרוּחַ הַזֶּה
בְּמַעֲוֵי שֶׁל אוֹתוֹ הִרְשָׁע מְלָךְ רוּמִי, וְתַבַּע
דִּין מִגְבוּרֵי הָעוֹלָם. וְוִי לְזַהּ וְוִי לְעוֹלָם!

מֵאֵן חָמָא גּוּ גִּנְתָּא דְעֵדֵן, בְּשַׁעְתָּא דְאַתְמָסַר
 דִּינָא לְעֵילָא. עֶשֶׂר מְרַגְלִיּוֹת שְׁפִירָאן, נְהִירוּ
 דְכָל גִּנְתָּא, בֵּין כָּל אֵינֹן אֵילָנִין. מִתְּפַשְׁטִין וְנִפְקִין
 כְּלָהוּ לְבַר. וְכָל אֵינֹן אֵילָנִין דְגִּנְתָּא דְעֵדֵן, צֹוּחִין
 וְאַמְרִין, וְיֵי דְהִתְעוּתוֹ אֲנָשֵׁי הַחִיל. וְנִטּוּרֵי תִרְעָא
 דְגִּנְתָּא דְעֵדֵן מְזַדְעוּעִין, אֵינֹן כְּרוּבִים, סְלָקִין
 וְנַחְתִּין, וְלֹא יַהֲבֵי דוּכְתָא לְאַפְקָא אֵלִין נְהוּרִין.

כִּד אֲתַפְשְׁטוּ מִגּוּ נְהוּרִין דְלְבוּשֵׁיהוֹן. וְעֵילָאִין
 וְתַתָּאִין צֹוּחִין לְקַדְמוּתְהוֹן, וְאֵינֹן נִטּוּרֵי
 חוּמוֹת לְעֵילָא מְזַדְעוּעִין, וְכָל חֵיילֵי רוּם שְׁמִיָּא
 בְּכָאן וּמְיִילָן. מֵאֵן חָמָא לְאַיְמָנָא גַּעַת וּמְיִילָלָא.
 נַחְתַּת לְגַבֵּי כְרוּבִים, נִטּוּרֵי תִרְעִין דְגִּנְתָּא, וְאֵינֹן
 מְזַדְעוּעִין. סְלָקַת אֵימָנָא, וְחַד כְּרוּב בְּחֻדָּה.

לשון הקודש

בְּשַׁחַתְפִּשְׁטוּ מִתּוֹךְ הָאוּר שָׁל
 לְבוּשֵׁיהֶם. וְעֵלְיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים צֹוּחִים
 כְּנִגְדָם, וְאוֹתָם שׁוֹמְרֵי הַחוּמוֹת לְמַעְלָה
 מְזַדְעוּעִים, וְכָל צְבָאוֹת רוּם הַשָּׁמַיִם
 בּוֹכִים וּמְיִילָלִים מִי רָאָה אֶת אִמְנוֹ גּוֹעָה
 וּמְיִילָלָתִי? יוֹרְדַת לְכְרוּבִים, שׁוֹמְרֵי
 הַשְּׁעָרִים שְׁבִנְךָ, וְהֵם מְזַדְעוּעִים. עוֹלָה
 אִמְנוֹ, וְכְרוּב אֶחָד עִמָּה.

מִי רָאָה בְּתוֹךְ גֵּן הָעֵדֵן, בְּשַׁעַת שְׁנִמְסַר
 הַדִּין לְמַעְלָה. עֶשֶׂר מְרַגְלִיּוֹת יְפוֹת, הָאוּר
 שָׁל כָּל הַגֵּן, בֵּין כָּל אוֹתָם הָאֵילָנוֹת,
 מִתְּפַשְׁטִים וְכֻלָּם יוֹצְאִים הַחוּצָה. וְכָל
 אוֹתָם הָאֵילָנוֹת שָׁל גֵּן עֵדֵן צֹוּחִים
 וְאוֹמְרִים: וַיִּשְׁתַּחֲוּנוּ אֲנָשֵׁי הַחִיל!
 וְשׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים שָׁל גֵּן הָעֵדֵן מְזַדְעוּעִים,
 אוֹתָם הַכְּרוּבִים, עוֹלִים וְיוֹרְדִים, וְלֹא
 נוֹתְנִים מְקוֹם לְהוֹצִיא אֶת הָאוֹרוֹת הַלָּלוּ.

וּבְדִין לַהֲטֵה הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, שֶׁנָּא סָגִי, בְּטִשׁ
לְגוֹ תִרְעִין, וְנִפְקוּ אֵינוֹן עֶשֶׂר נְהוּרִין.
עֵילָאִין וְתַתָּאִין צְוֹחִין, וְוִי לְעֵלְמָא, וְוִי לְדָרָא.

אַנְן יָאוֹת לָן לְמִסְפַּד כְּתָנִים, כִּד נְחַתַת אִימָא,
וְלֹא אֲשַׁכַּחַת לֹון תַּמָּן בְּגִנְתָּא, וְכָל אֵינוֹן
נְהוּרִין וּבוֹסְמִין, גָּעָאן וּמְיִלְלָן, בְּדִין גָּעַת וּמְיִלְלַת.
אֵינוֹן כְּרוּבִים נְטוּרֵי תִרְעִין בְּכָאן וּמְיִלְלָן, פְּתַחִין
בְּכִבְיָהּ, אַנְן עַל אַחַת פְּמָה וְכַמָּה יָאוֹת לָן לְמַבְכֵי
עַל כּוּלָא, וְעַל עוֹוֹתָא דָא.

תוּ פְתַח, (בראשית נ טז) וַיִּצְווּ אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר וּגו' אָנָּא
שָׂא נָא פִשְׁעֵי אַחִיךָ וְחַטָּאתָם וּגו' וַיִּבְכֶּה יוֹסֵף
בְּדַבְרָם אֵלָיו. חוֹבָא לִיה עֶבְדוֹ, וְהוּא מְכַפֵּר כּוּלָא,
וּמְכַפֵּר עַל חוֹבֵייהוּ. בִּיּוֹן דְּאִיהוּ מְחִיל, מֵאן אִית
לִיה לְתַבְעָא עַל חוֹבֵייהוּ. הַוִי וְהַתְעוּתוֹ אַנְשֵי הַחִיל.

לשון הקודש

שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים בּוֹכִים וּמְיִלְלִים, פּוֹתְחִים
בְּכִבְיָהּ. אָנוּ עַל אַחַת כְּמָה וְכַמָּה נָאָה לְנוּ
לְבַבּוֹת עַל הַכּל, וְעַל הָעוֹוֹת הַזֶּה.

עוֹד פְתַח, (בראשית ו) וַיִּצְווּ אֶל יוֹסֵף לֵאמֹר
וּגו', (שם) אָנָּא שָׂא נָא פִשְׁעֵי אַחִיךָ
וְחַטָּאתָם וּגו', וַיִּבְכֶּה יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו.
הַחֲטָא – לוֹ הֵם עֲשׂוּ, וְהוּא מְכַפֵּר עַל
הַכּל, וּמְכַפֵּר עַל חַטָּאָם. בִּיּוֹן שְׁהוּא

וְאִזְ לַהֲטֵה הַחֶרֶב הַמִּתְהַפֶּכֶת, שְׁנוּנָה
הַרְבֵּה, מְכָה לְתוֹךְ הַשְּׁעָרִים, וַיִּצְאוּ אוֹתָם
עֶשְׂרֵה הָאוּרוֹת. הָעֵלְיוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים
צְוֹחִים: וַיִּלְעוּלִם! וַיִּלְדוּר!

לְנוּ יָאָה לְסַפַּד כְּתָנִים, כְּשִׁירְדָה הָאָם,
וְלֹא מַעֲאָה אוֹתָם שָׁם בְּגוֹן. וְכָל אוֹתָם
הָאוּרוֹת וְהַבְּשָׁמִים גּוֹעִים וּמְיִלְלִים. אִזְ
הִיא גּוֹעָה וּמְיִלְלַת. אוֹתָם הַכְּרוּבִים

עוֹת הַדִּין סָגִי, הָזֶה לְאִינּוֹן אֲנִשֵּׁי הַחֵיִל, וְוִי לָן,
מֵאֵן יִנְחֵם לָן.

אֲמַאי הָזֶה עוֹת דִּינָא דָּא. בְּגִין דְּהָא אִימְנָא
אֶתְתְּרַבַּת וְעֶרְקַת, וְאַזְלַת לָהּ, וּבְגִין דָּא
עֵוִית דִּינָא אֲשֶׁתִּכַּח, דְּאֲשֶׁתִּכַּח בְּלַחֲוֹדָהָ הֵהוּא
דְּאֲשֶׁטְנָא עֲלָנָא, וְלֹא הָזֶה מֵאֵן דִּימְחֵי בִּידֵיהּ,
וְיִטְעִין עֲלָנָא טַעֲנָתָא. עַל דָּא אֶתְמַסְרוּ בִּידָהָא כָּל
תִּיקוּנֵי דְּאִימְנָא.

דְּאֵלוּ אִימְנָא אֲשֶׁתִּכַּחַת תַּמָּן. לְגוּ מְשׁוֹרַת הַדִּין
אֶעְלַת לֹזֶן. עַל דָּא הִיא בְּכַאת, עַל דָּא
הִיא מִיִּלְלָא, עַל בְּנֵהָא דְּאֶתְגַּלּוּ, וְדָאֶתְקַטְלוּ,
וְדָאֲשֶׁתְּצִיאוּ עַל מִנָּן.

וּבְדִינֵיהּ לָא אֲשֶׁתִּכַּחַת, וְעֶבִיד הֵהוּא נַחֲשׁ
רְעוּתִיהּ בְּהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה נ

לשון הקודש

וְיִטְעִין עֲלֵינוּ טַעֲנָה. עַל זֶה נִמְסְרוּ בִּידֵיהּ
כָּל תִּיקוּנֵי אִמְנָו.

שְׂאֵלֵנוּ נִמְצְאָה שֵׁם אִמְנָו, לְפָנִים מְשׁוֹרַת
הַדִּין הִיָּתָה מְכַנִּיסָה אוֹתָנּוּ. עַל זֶה הִיא
בּוֹכָה, וְעַל זֶה הִיא מְיַלְלַת, עַל בְּנֵיהּ
שְׂגֻלוֹ, וְשְׂגֻדָּהּ, וְשֶׁהִשְׁמְדוּ בְּחַנָּם.

וּבְדִינֵיהֶם לֹא נִמְצְאָה, וְעָשָׂה כְּהֵם אוֹתוֹ
הַנַּחֲשׁ אֶת רְצוֹנוֹ. וְעַל זֶה כְּתוּב

מוֹחַל, לְמִי יֵשׁ לְתַבַּע עַל הַטָּאֵם? וְהוּ
וְהַתְּעוֹתוֹ אֲנִשֵּׁי הַחֵיִל. עוֹת הַדִּין רַב הִיָּה
לְאוֹתָם אֲנִשֵּׁי הַחֵיִל. וְי לָנוּ, מִי יִנְחֵם
אוֹתָנוּ?

לְמַח הִיָּה עוֹת הַדִּין הָזֶה? מִשׁוּם שְׁהָרִי
אִמְנָו גְּרָשָׁה וּבְרַחָה, וְהִלְכָה לָהּ, וּמִשׁוּם
זֶה עוֹת הַדִּין נִמְצְאָ, שְׂנִמְצְאָ לְבַדּוֹ אוֹתוֹ
שְׁהִסְטִין עֲלֵינוּ, וְלֹא הִיָּה מִי שִׁמְחָה בְּיָדוֹ

*) וּבִפְשָׁעֵיכֶם שָׁלַחָה אִמְכֶם. שָׁלַחָה אִמְכֶם, דִּלְאֵי תִהְיֶה זְמִינַת בְּדִינֵיכֶן. אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד בְּתַחֲוֵא שַׁעְתָּא, דְּאִיְהִי הָוֵת נִסְבָּה טַעֲנַת בְּנֵהָא, וּבְגִינָה אֶתְקַרְעֵי (דף קיג ע"ב) דִּינָא.

וְכֵד אֵינֻן עֶשֶׂר מֵרִגְלֵן נִפְקוּ מִזֶּן עֵדֵן, לְאֶתְלַבְּשָׁא בְּלְבוּשֵׁין אַחֲרֵינֵן, בְּלָחוּ לְבוּשֵׁין אֶתְמָסְרוּ בִידָא דְנִחָשׁ, בַּר חַד, דְּאִיְהוּ רְאוּבֵן. דְּכִתִּיב (בראשית לז כט) וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר.

וְעַל דִּיהֵב עֵיטָא לְמֵרְמֵי לְבִירָא, אִיתְפַּס אִיהוּ בְּבִירָא, וְאֶשְׁתְּזִיב. וְדָא אִיהוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל, בַּד תְּפִשׁוּהוּ לְמֵינֻת, וַיִּהְיֶהוּ בְּבִירָא, וְאֶשְׁתְּזִיבַת נִשְׁמַתִּיהָ דְרְאוּבֵן. בְּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלּוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וַיֵּשֶׁב רְאוּבֵן אֶל הַבּוֹר. וְעַל שְׁנֵתֵן הָעֵצָה לְזַרְקוּ לְבֵאֵר, הוּא גַתְפַּס בְּבֵאֵר, וְנִצַּל. וְזֵהוּ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר הַגָּדוֹל, בְּשִׁתְּפִשׁוּהוּ לְמֵינֻת, וּנְתַנְהוּ בְּבוֹר, וְנִצַּלָה נִשְׁמַתוֹ שֶׁל רְאוּבֵן. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. יְמַלּוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

וּבִפְשָׁעֵיכֶם שָׁלַחָה אִמְכֶם, שְׁלָא תִהְיֶה מְזַמְנַת בְּדִינֵיכֶם. אִיכָה יִשְׁבָּה בְּדָד בְּאוֹתָהּ הַשָּׁעָה שֶׁהִיא הִיְתָה לֹקַחַת טַעֲנַת בְּנִיָּה, וּבִשְׁבִילָהּ הָיָה נִקְרָע הַדִּין. וּבִשְׁאוֹתָם עֶשֶׂר הַמִּרְגְּלִיּוֹת (הַשְּׂבִטִים) יֵצְאוּ מִזֶּן הָעֵדֵן לְהִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשִׁים אַחֲרֵימ, כָּל הַלְבוּשִׁים נִמְסְרוּ בְּיַד הַנְּחָשׁ, פְּרָט לְאַחַד, שֶׁהוּא רְאוּבֵן, שְׁפַתוֹב (בראשית לו)

תקונים מזהר חדש

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. תָּא חַזֵּי, תִּרְיֵן תִּיבִין אֱלִין
 אַתְּפִלְגוּ לְתִרְיֵן סְטָרִין כָּל חַד.
 בְּרֵאשִׁית, בָּרָא שֵׁי"ת. אֱלֹהִים, מִי אֵלֶּה. מֵאֵי שֵׁית.
 אֱלִין שֵׁית סְטָרִין דְּמִשְׁכְּנָא דְּאִיהוּ כְּנֻנָּא דְּשָׁמַיִם
 וְאָרְצֵי. וּבְגִינֵיהוּ אֶתְמַר (שמות לח כא) אֵלֶּה פְּקוּדֵי
 הַמִּשְׁכָּן. וְדָא הוּא מִי אֵלֶּה. הָדָא הוּא דְּכִתְיֵב (ישעיה
 מ כו) שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָּרָא אֵלֶּה. וְתִרְיֵן
 מִשְׁכְּנוֹת אֲנֹן דְּאֶתְרִמִּיזוּ בְּהַאי קָרָא, אֵלֶּה פְּקוּדֵי
 הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדוּת. מִשְׁכַּן עֲלָאָה. מִי, וְדָא עֲלָמָא
 עֲלָאָה מִשְׁכַּן תִּתְּאָה מַה.

מִשְׁכַּן עֲלָאָה כְּנֻנָּה אֶתְמַר מִי בָּרָא אֵלֶּה, מֵאֵי
 אֵלֶּה. אֱלִין (ויקרא כג ד) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה'. וּמֵאֵי
 אֲנֹן מוֹעֲדֵי ה', אֱלִין אֲנֹן חַג הַמִּצּוֹת וְחַג הַשְּׁבֻעוֹת

לשון הקודש

תקונים מזהר חדש

זְהוּ שְׁכֵתוּב (ישעיה מ) שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם
 וּרְאוּ מִי בָּרָא אֵלֶּה. וּשְׁנֵי מִשְׁכְּנוֹת הֵם
 שְׁנַרְמִזוּ בְּפִסּוּק הַזֶּה: אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן
 מִשְׁכַּן הָעֵדוּת, הַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן. מִי, זֶה
 הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן, הַמִּשְׁכָּן הַתְּחִתּוֹן מַה.
 הַמִּשְׁכָּן הָעֲלִיּוֹן בְּשִׁבְלֵיהּ נֹאמַר מִי בָּרָא
 אֵלֶּה, מַה זֶה אֵלֶּה? אֵלֹהֵי מוֹעֲדֵי ה'.
 וּמִי הֵם מוֹעֲדֵי ה'? אֵלֹהֵי הֵם חַג הַמִּצּוֹת וְחַג

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. בַּא וְרֵאָה, שְׁתֵּי
 הַתְּבוֹת הִלְלוּ נְחָלְקוּ לְשְׁנֵי אַדְרֵים כָּל
 אַחַת. בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית שֵׁי"ת. אֱלֹהִים
 - מִי אֵלֶּה. מַה זֶה שֵׁי"ת? אֵלֹהֵי שֵׁשֶׁת
 הָאֲדָרִים שֶׁל הַמִּשְׁכָּן שֶׁהוּא כְּמוֹ
 שֶׁהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, וּבְשִׁבְלֵיהֶם נֹאמַר (שמות
 לח) אֵלֶּה פְּקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן. וְזֶה הוּא מִי אֵלֶּה.

וְחַג הַסִּכּוֹת, הֲרִי תִּלְתָּ. תִּלְתָּ אַחֲרָיִךְ, רֵאשׁ הַשָּׁנָה
 תִּנְכַּח פּוּרִים. תִּלְתָּ מִנְהוֹן אֶקְרוֹן מוֹעֲדֵי ה'. וְאֲנוּן
 מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. תִּלְתָּ אַחֲרָיִךְ אֶקְרוֹן אֱלֹהִים
 מוֹעֲדֵי. וְלִקְבִּילְיָהוֹן אֶתְמַר (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים
 יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר.

וְהֵאֵי מִשְׁכַּן עֲלָא דְעֲלִיָּהוּ אֶתְקַרֵּי מִי. הָדָא הוּא
 דְכַתִּיב מִי בָּרָא אֱלֹהִים. וְהֵאֵי מִי אִיְהוּ בִּינָה.
 וְדָא שְׁמָא וְדִרְגָא דִּילָהּ יוֹם הַכַּפּוּרִים אִיְהוּ וְדָא,
 וְהֵאֵי דִרְגָא דְאֶתְקַרֵּי בִּינָה אֶתְקַרֵּי הָעוֹלָם הַבָּא,
 וּבְעוֹלָם הַבָּא, לִית בֵּיה אֲכִילָהּ וּשְׂתִיָּה. בְּגוֹנָא דָּא
 יוֹם הַכַּפּוּרִים דִּילָהּ לִית תַּמָּן אֲכִילָהּ וּשְׂתִיָּה.
 מְלַכּוֹת אֶתְקַרֵּי מ"ה, דָּא מִשְׁכַּן הָעֵדוּת. וּבְגִין דְּבֵיה
 אֶשְׁתַּבַּח עֲדוּת, אֶתְמַר בֵּיה (איכה ב יג) מָה אֶעֱיֹדךָ (וְדָא
 שְׁמָא וְדִרְגָא דִּילָהּ שַׁבָּת).

לשון הקודש

הַשְּׁבוּעוֹת וְחַג הַסִּכּוֹת, הֲרִי שְׁלֹשָׁה.
 שְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים – רֵאשׁ הַשָּׁנָה, תִּנְכַּח
 וּפּוּרִים. שְׁלֹשָׁה מִהֶם נִקְרָאִים מוֹעֲדֵי ה',
 וְהֵם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. שְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים
 נִקְרָאִים אֱלֹהִים הֵם מוֹעֲדֵי, וּבְגוֹנָדָם נֶאֱמַר
 (איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים
 שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר.

הַשְּׁבוּעוֹת וְחַג הַסִּכּוֹת, הֲרִי שְׁלֹשָׁה.
 שְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים – רֵאשׁ הַשָּׁנָה, תִּנְכַּח
 וּפּוּרִים. שְׁלֹשָׁה מִהֶם נִקְרָאִים מוֹעֲדֵי ה',
 וְהֵם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. שְׁלֹשֶׁת הָאֲחֵרִים
 נִקְרָאִים אֱלֹהִים הֵם מוֹעֲדֵי, וּבְגוֹנָדָם נֶאֱמַר
 (איוב לג) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵל פְּעָמִים
 שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר.

וְזֶה הַמִּשְׁכַּן הָעֲלִיוֹן שְׁעֲלֵיהֶם נִקְרָא מִי.
 וְזֶה שְׁכֵנֹת מִי בָּרָא אֱלֹהִים. וְזֶה מִי, הֵא

וּבְכַמָּה דְעֵלְמָא עֵלְאָה אַפִּיק שִׁית מוּעֲדִים, כְּדָ
 עֵלְמָא תַתְּאָה אַפִּיק שִׁית. וְאַנּוּן אֵת
 הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. וּמַנִּין דְאַנּוּן שִׁית בְּשָׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ, הָדָא הוּא דְכְתִיב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה'
 אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. כִּי שֵׁשֶׁת וּדְאִי דְאַנּוּן שִׁית.
 וּבְנִין דָּא לֹא אָמַר כִּי בְּשֵׁשֶׁת יָמִים.

וּבְכַמָּה דְאַתְמַר עֲדוּת בְּעֵלְמָא תַתְּאָה. הָדָא הוּא
 דְכְתִיב מָה אַעֲיִדְךָ, הָכִי אֵית עֲדוּת בְּשָׁמַיִם
 וּבְאָרֶץ. הָדָא הוּא דְכְתִיב (דְּבָרִים ד' כ"ו) הַעֲיִדְתִּי בְכֶם
 הַיּוֹם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. הָא עֵלְמָא עֵלְאָה
 בְּרֵאשִׁי"ת, וְעֵלְמָא תַתְּאָה בְּרֵאשִׁי"ת, וְאַלִּין אַנּוּן
 תְּרִין (תהלים קלב ה) מוּשְׁכָּנֹת לְאַבִּיר יַעֲקֹב. אִם כִּן בְּתַר
 דְאַמַר אֵלָה מוּעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קִדְשׁ, דְאַנּוּן שִׁית.

לשון הקודש

וּבְכַמָּה דְאַתְמַר עֲדוּת בְּעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. זְהוּ
 שְׁכַתוּב מָה אַעֲיִדְךָ, כְּדָ יֵשׁ עֲדוּת בְּשָׁמַיִם
 וּבְאָרֶץ. זְהוּ שְׁכַתוּב הַעֲיִדְתִּי בְכֶם הַיּוֹם
 אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. הָרִי הַעוֹלָם
 הַעֲלִיּוֹן בְּרֵאשִׁי"ת, וְהַעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן בְּרֵאשִׁי
 שִׁית, וְאַלּוּ הֵם שְׁנֵי מוּשְׁכָּנֹת לְאַבִּיר
 יַעֲקֹב. אִם כִּן, אַחַר שְׁאֵמַר אֵלָה מוּעֲדֵי ה'
 מִקְרָאֵי קִדְשׁ שְׁהֵם שְׁשָׁה.

וּבְכַמָּה שְׁהַעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן הוּצִיא שְׁשָׁה
 מוּעֲדִים, כְּדָ הַעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן הוּצִיא שְׁשָׁה
 מוּעֲדִים, וְהֵם אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.
 וּמַנִּין שְׁהֵם שְׁשָׁה בְּשָׁמַיִם וְהָאָרֶץ? זְהוּ
 שְׁכַתוּב כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֵת
 הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ. כִּי שֵׁשֶׁת וּדְאִי שְׁהֵם
 שְׁשָׁה. וּמִשּׁוּם זֶה לֹא אָמַר כִּי בְּשֵׁשֶׁת
 יָמִים.

מֵאֵי נִיהוּ בְּמוֹעֲדָם דְּאָמַר בְּתַר בִּין. אֵלָּא לִית
 רְשׁוּ לְמַקְרֵי לֹון אֵלָּא בְּמוֹעֲדָם דְּאִיהִי
 מְלָכוּת. וּבְאַתֵּר אַחֲרָא אָמַר (ויקרא כג ב) אֵלָּה הֵם
 מוֹעֲדֵי. ה"ם אִיהוּ בְּהַפּוּדָּ אֹתִיּוֹן מ"ה. וְדָא אִיהוּ
 אֵלָּה ה"ם מוֹעֲדֵי. וְדָא אִיהוּ שְׁמִינֵי חַג עֲצֵרַת
 דְּאִיהוּ חַג בְּפִנֵי עֲצֵמוּ.

תָּא חֲזִי, אֵלִין מוֹעֲדֵי ה', אֲזִלִין עַל תְּקוּנָא דְּגוּפָא
 דְּמִלְכָּא קְדִישָׁא, וְאֵלִין אַנּוּן פְּסַח דְּרוּעָא
 יְמִנָּא דְּמִלְכָּא, וְדָא חֶסֶד, וּבְגֵינָה אֲתִמַּר יְמִין
 מְקַרְבַּת. רֵאשׁ הַשָּׁנָה דְּרוּעָא שְׁמַאלָא דְּמִלְכָּא, וְדָא
 גְבוּרָה, וּבְגֵינָה אֲתִמַּר שְׁמַאל דּוּחָה. שְׁבוּעוֹת דָּא
 גּוּפָא דְּמִלְכָּא, וְדָא תְּפַאֲרַת, עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא.
 חֲנֻכָּה וּפּוּרִים אֵלִין אַנּוּן תְּרִין שׁוּקִין דְּמִלְכָּא,
 דְּעָלִיהוּ שְׂרִיא גַם, וּבְגֵינָהוּ אֲתִמַּר אֵלָּה פְּקוּדֵי.

 לשון הקודש

פסח – זרוע ימין של המלך, וזה חסד,
 ובשבילה נאמר הימין מקרבת. ראש
 השנה – זרוע שמאל של המלך, וזו
 גבורה, ובשבילה נאמר שמאל דוחה.
 שבועות – זה הגוף של המלך, וזו
 תפארת, העמוד האמצעי. חנוכה ופורים
 – אלה הם שתי השוקים של המלך,
 שעליהם שורה הנס, ובשבילם נאמר

מהו במועדם שאמר אחר בן? אלא אין
 רשות לקרא להם אלא במועדם, שהיא
 מלכות. ובמקום אחר אמר אלה הם
 מועדי. ה"ם הוא בהפוד אותיות מ"ה,
 וזהו אלה הם מועדי. וזהו שמיני חג
 עצרת, שהוא חג בפני עצמו.

בא וראה, אלה מועדי ה' הולכים על
 תקון הגוף של המלך הקדוש, ואלה הם: